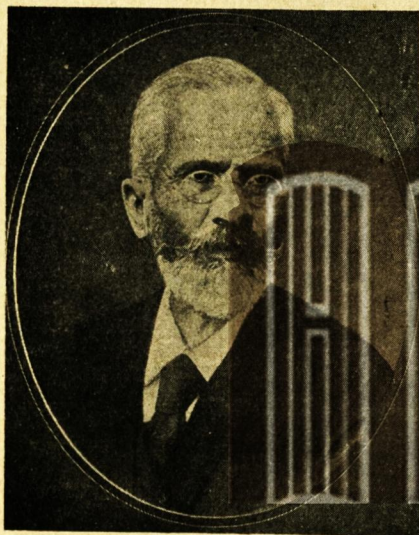

говскитѣ ѣ връзка въ околността; работата се утроила и печалбитѣ за скоро време порастнали.

По нейно желание, следъ смъртъта ѣ на 5. IV. 1888 година, тя е била погребана въ подреденитѣ гробища на девическия манастиръ „Св. Никола“ въ Арбанаси, кждето и сега стои надгробно каменно паметниче съ скромень надписъ, за да спомня за живота ѣ, който може да служи за примѣръ и назидание на днешното поколение. (1803—1888)

Лѣсковецъ е далѣ нѣколко достойни имена въ историята на нашата литература. Тукъ е родното мѣсто на Цани Гинчевъ Шкипърневъ, (1832—1894 год.), старъ български битовъ писателъ и книжовникъ, който, като съвременникъ на епохата ни подъ робството, е черпилъ сюжети и картини отъ това робство и пластично ни е предалъ тоя мъченически животъ и страданията на българина въ борбата за своето освобождение, въ нѣколко свои повести.

Фиг. 55. Цани Гинчевъ.

Навършватъ се сто години отъ рождението на тоя битовъ писателъ, известенъ още като добъръ баснописецъ, педагогъ и учителъ, преди и следъ освобождението ни отъ турското робство.

Цани Гинчевъ¹⁾ е роденъ въ гр. Лѣсковецъ въ 1832 година. Той се е училъ най-напредъ въ родното си мѣсто на тогавашното учение — наустницата и псалтиря. Известно е, че въ родния му градъ се възобновява съществуващото чисто българско училище въ 1820 година и отъ тамъ се прѣскаатъ първитѣ искри на просвѣтата презъ епохата на турското подтисничество и фанариотско иго. Тамъ се е подвизавалъ по-преди и Максимъ Райковичъ (1801—1874 г.), който е оставилъ бразди на любовъ къмъ родния езикъ и народно пробуждане.

Цани Гинчевъ е училъ и въ Търново, при Никола Михайловски. Следъ това нѣколко години е работилъ градинарство въ Букурещъ и Бѣлградъ; въ сръбската столица у него се заражда мисълъта да спести пари отъ своя черенъ

¹⁾ Биографията публикувахме въ сп. „Нива“ год. VI. бр. 20 отъ 11. III. 1932 година.